

**INSTITUTI I ZHVILLIMIT TË ARSIMIT
REPUBLIKA E SHQIPËRISË**

**PROGRAMI I KURRIKULËS ME ZGJEDHJE TË DETYRUAR PËR
SHKOLLAT E MESME TË GJUHËVE TË HUAJA**

FUSHA: GJUHË E HUAJ

LËNDA: GJUHË SPANJOLLE

KODI: 3.6.11.Zgj.(f)

**PROGRAMI I LËNDËS
GJUHË SPANJOLLE
PËR KLASËN E 11-të
NIVELI FILLESTAR**

Koordinatori: Erifili Hashorva

Redaktori: Gazmend Krasniqi

Përgjegjës sektori: Marita Hamza

TIRANË, KORRIK 2010

Programi i gjuhës spanjolle për klasën e 11-të të mbështetet në orientimet e Kuadrit të Përbashkët Evropian të Referencave për Gjuhët dhe mundëson zhvillimin e pavarur të nxënësve, formimin intelektual, e socio-kulturor të tyre.

Ky program është një dokument zyrtar dhe përdoret për nxënësit me nivelin fillestar gjuhësor, duke synuar që të arrihet niveli A1.

Edhe pse nxënësit në këtë nivel gjuhësor janë fillestarë, njohuritë e përfuara gjatë këtij programi, ndërthuren me dijet e marra në lëndët e tjera. Kjo ndërthurje ndërlëndore i shërben formimit të përgjithshëm të nxënësve, dhe bëhet në mënyrë të studiuar e të kujdesshme, duke qenë se njohuritë e tyre në gjuhë janë të kufizuara.

Programi i gjuhës spanjolle për klasën e 11-të për nivelin fillestar është konceptuar dhe përpiluar në mënyrë të tillë që me anë të dijeve të përfuara gjatë procesit mësimor nxënës/i,-ja të zhvillojë personalitetin e tij/saj, duke rritur besimin si përdorues i gjuhës, si dhe rrit ndjenjën e përgjegjësisë ndaj procesit të komunikimit në gjuhën e huaj.

1. SYNIMI I LËNDËS

Programi i gjuhës spanjolle për klasën e 11-të për nivelin fillestar synon:

- të hedhë bazat gjuhësore, dhe në përfundim të programit nxënësit të arrijnë nivelin A1;
- të zhvillojë të katër aftësitë gjuhësore (dëgjimin, leximin, të folurën e të shkruarën);
- të ndërjegjësojë nxënësit për kulturën e vendeve spanjishtfolëse;
- të aftësojë nxënësit të reagojnë ndaj ndryshimit të kulturave të të dyja gjuhëve;
- të trajtohen dhe të mësohen njohuritë gjuhësore e kulturore në kontekste të caktuara kuptimore, të cilat jepen në fushat tematike të parashtruara në programin e gjuhës spanjolle për këtë klasë.
- të zhvillojë bashkëbisedimin bazë gjuhësor e ndërkulturor të nxënësve

2. OBJEKTIVA TË PËRGJITHSHËM

Objektivat e përgjithshëm përcaktohen e detajohen sipas aftësive gjuhësore, linjave dhe nënlinjave. Ato vëzhgohen dhe maten nga mësuesit dhe vetë nxënësit. Përcaktimi i objektivave i jep mundësi nxënësve që të jenë të pavarur gjatë procesit mësimor.

Programi i gjuhës spanjolle për klasën e 11-të për nivelin fillestar ka si objektiv të përgjithshëm të pasqyrojë dhe të ndërthurë njohuritë e gjuhës spanjolle me lëndët e tjera, duke zhvilluar tek nxënësi:

- shkathësinë me shkrim dhe me gojë;
- saktësinë me shkrim dhe me gojë;
- aftësinë për të lidhur situatat gjuhësore të krijuara në klasë me ato të jetës reale;
- aftësinë për të bërë dallimet ndërmjet kulturave të ndryshme.

Realizimi i këtyre objektivave është detyrim për përdoruesit e programit dhe për të gjithë nxënësit, ç'ka do të thotë se atyre u mundësohet nxënia e njohurive të përshkruara në objektiv.

3. OBJEKTIVA

a)Objektiva sipas standardit në komunikim

Përshkrimi Objektivat e programit të gjuhës spanjolle të klasës së 11-të për nivelin fillestar hedh bazat e gjuhës pasi nxënësit sapo kanë filluar nxënien e gjuhës spanjolle.

Nëpërmjet situatave të ndryshme, të përshtatshme për grupmoshën 15-16 vjeç dhe nivlin gjuhësor, i jep mundësi nxënësve të përftojnë njohuri fillestare gjuhësore të nevojshme për të përballuar situata të komunikimit të përditëshëm në një mjedis gjuhësor e kulturor spanjishtfolës.

Kjo pasuron dijet e përgjithëshme të nxënësve dhe i përgatit ata emocionalisht për një përballje reale me gjuhën dhe kulturën.

	Objektiva
Komunikimi	<p>Në përfundim të klasës së 11-të nxënës/i,-ja aftësohet:</p> <ul style="list-style-type: none"> • të ndjekë biseda të thjeshta; • të hamendësojë; • të kuptojë informacione të thjeshta; • të këmbëjë; • të miratojë; • të kundërshtojë; • të përcjellë një informacion të thjeshtë, të kërkuar ; • të shprehë pëlqimet dhe mospëlqimet; • të krahasojë; • të bëjë dallimin; • të klasifikojë; • të shprehë ndërvarjen e veprimeve, fakteve etj.; • të tregojë; • të përsërisë; • të ndërveprojë; • të shkruajë; • të hartojë; • të përshkruajë; • të përmbledhë;
	Objektiva
Veprimtaritë e komunikimit	<p>Në përfundim të klasës së 11-të nxënës/i,-ja aftësohet:</p> <ul style="list-style-type: none"> • të miratojë; • të kundërshtojë;

	<ul style="list-style-type: none"> • të kërkojë dhe japë leje; • të urojë; • të shprehë keqardhje dhe dëshira; • të falë dhe kërkojë falje; • të nxisë; • të shprehë pëlqime dhe mospëlqime; • të tregojë përvoja të ndryshme; në situata të jetës së përditshme, si: festa, takime, ditëlindje, treg, shkollë, mbrëmje, eskursione etj.
--	---

b)Objektiva sipas standardit në kulturë

Përshkrimi. Objektivat e standardeve në këtë fushë parashikojnë një shkallë më të lartë të ndërgjegjësimit kulturor, duke vënë theksin në administrimin e aftësive ligjërimore në nderveprimin gjuhësor dhe kulturor.

	Objektiva
Kultura	<p>Në përfundim të klasës së 11-të nxënës/i,-ja aftësohet:</p> <ul style="list-style-type: none"> • të njohë kulturën dhe traditën e vendit; • të njohë festat dhe zakonet; • të ketë njohuri për vendet ku flitet gjuha spanjolle; • të mund të flasë për tregun, cmimet, profesionin etj.; • të njohë disa nga qytetet më të rëndësishme të Spanjës; • të dijë të shprehë një kërkesë.

c)Objektivat sipas standardit në formimin gjuhësor

Përshkrimi. Kjo linjë aftëson nxënës/in,-sen të prodhojë elemente gjuhësore që i përkasin nivelit A1. Strukturat gjuhësore në këtë nivel janë të thjeshta dhe realizohen nëpërmjet situatave të ndryshme ligjërimore, ku nxënës/i, -ja nxitet të praktikojë fjali dhe shprehje të thjeshta të gjuhës spanjolle, si dhe nxitet të kuptojë lidhjen dhe përdorimin e saktë të tyre në ligjërimin me gojë dhe me shkrim.

	Objektiva
Elementet gramatikore	<p>Në përfundim të klasës së 11-të nxënës/i,-ja:</p> <ul style="list-style-type: none"> • të dallojë; • të zgjedhojë; • të shkruajë; • të tregojë; • të riprodhojë; • të përdorë; • të përshkruajë. <p>foljen në kohën e tashme dhe të shkuar, të ardhmen, form veprorë, ligjëratën e drejtë, lidhësat, foljet modale, përem</p>

	vetorë, dëftorë, pyetës dhe pronorë, rendin e fjalëve në fjalëmbiemrat e format e tyre, ndajfoljet, nyjet, nëpërmjet situatave ndryshme nga jeta e përditshme.
--	--

4. OBJEKTIVAT SIPAS AFTËSIVE GJUHËSORE

Aftësia	Objektiva
Të dëgjuarit	<p>Në përfundim të klasës së 11-të nxënës/i,-ja aftësohet:</p> <ul style="list-style-type: none"> të reagojë ndaj një ligjërate të shkurtër, të shqiptuar qartë dhe ngadalë që i drejtohet atij në një bisedë të përditshme, me ndihmën e përsëritjes së fjalëve e shprehjeve; të identifikojë pjesëmarrësit e një bashkëbisedimi; të dallojë e kuptojë edhe pse me vështirësi thelbin e bisedave rreth temave të jetës së përditshme; të djekë udhëzime të thjeshta që tregojnë drejtim, si dhe pikat orientuese; të reagojë ndaj udhëzimeve të drejtuara në mënyrë të thjeshtë dhe të qartë; të mund të kuptojë në përgjithësi përmbajtjen e informacionit në matëriale të regjistruara (CD, kasete audio ose video), tema e të cilave është e interesit personal dhe me gjuhë të qartë dhe standarde; të dallojë çmimet, numrat dhe orën.
Të lexuarit	<p>Në përfundim të klasës së 11-të nxënës/i,-ja aftësohet:</p> <ul style="list-style-type: none"> të kuptojë fjalë dhe shprehje të thjeshta e të njohura që kanë të bëjnë me njerëzit, moshën dhe vendin e banimit; të kuptojë tekste të shkurtra, të thjeshta dhe të qarta në lidhje me interesat e tij dhe të identifikojë fjalët e njohura; të dallojë fjalë dhe shprehje të njohura në gazeta dhe revista; të kuptojë qartë udhëzimet e një pyetësi, formulari, duke dhënë një informacion bazë për veten dhe shokun; të kuptojë komandat më të rëndësishme të një programi kompjuterik, si: printim, ruajtje, kopjim; të kuptojë mesazhe të shkurtra përmes emailit dhe letrës.

<p>Të folurit</p>	<p>Në përfundim të klasës së 11-të nxënës/i,-ja aftësohet:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Në përfundim të klasës së 11të të nivelit fillestar nxënës/i,-ja aftësohet: • të zhvillojë një bisedë të thjeshtë e të drejtpërdrejtë mbi tema të njohura si p.sh. familja, shokët, shkolla, koha e lirë, edhe pse me vështirësi madje dhe me ndërhyrje nga bashkëfolësi; • të marrë pjesë në diskutime të thjeshta mbi tema të njohura, edhe pse me hezitime, shpesh duke riformuluar mendimin e tij; • të japë përshtypjet e tij rreth një përvoje personale, duke përdorur fjalë të thjeshta dhe lidhëza për të treguar lidhjen logjike të ngjarjeve; • të përshkruajë mjedisin që e rrethon, në shtëpi, klasë, shkollë etj.; • të shprehë me mirësjellje aprovimin dhe mosaprovimin e udhëzimeve të dhëna në mënyrë të thjeshtë dhe të qartë; • të kërkojë e transmetojë informacion të thjeshtë, duke kërkuar dhe ndjekur udhëzimet përkatëse; • të shprehet me një fjalor të thjeshtë, me një shqiptim të mirë e përgjithësisht të saktë mbi tema të përditëshme si shkolla, udhëtimet etj.; • të kërkojë e të japë sqarime në situata të parashikuara; • të shprehë e të kërkojë mendimin personal në diskutime me shokët mbi tema të interesit të përbashkët, duke përdorur shprehje e fjalë të thjeshta.
<p>Të shkruarit</p>	<p>Në përfundim të klasës së 11-të nxënës/i,-ja aftësohet:</p> <ul style="list-style-type: none"> • të shkruajë qartë tekste të shkurtra mbi tema të interesit vetjak; • të përshkruajë një ngjarje të vërtetë, me fjalor të thjeshtë për shkrimet treguese; • të kërkojë me shkrim informacion të thjeshtë e të nevojshëm për shërbime vetjake të ndryshme, duke paraqitur kërkesën e tij për këtë shërbim; • të përshkruajë thjeshtë e saktë përmbajtjen e një tregimi apo paragrafi të shkurtër, duke dhënë mendimin e tij vetjak; • të shkruajë me gjuhë të thjeshtë letra rreth përvojave të veta duke shprehur ndjenjat si: gëzim, trishtim, habi, keqardhje etj.; • të shkruajë shënime të shkurtra, për të lënë një mesazh;

	<ul style="list-style-type: none"> • të plotësojë një pyetësor me informacion rreth shkollimit, moshës, kombësisë dhe interesave të tij.; • të kërkojë e të transmetojë përmes mediave elektronike një informacion të thjeshtë e të nevojshëm.
--	--

5. KËRKESA TË GJUHËS SPANJOLLE NDAJ LËNDËVE TË TJERA

Programi i gjuhës spanjolle për klasën e 11-të për nivelin fillestar mbështetet në integrimin ndërlëndor, përmes njohurive gjuhësore të trajtuara në kontekste kuptimore parashtruar në fusha tematike që ndërthuren edhe me lëndët e tjera.

Njohuritë e përgjithshme, si dhe ato të lëndëve të tjera që ndërthuren me ato të gjuhës spanjolle i paraprijnë njohurive gjuhësore të gjuhës spanjolle të përshkruara dhe parashtruara në këtë program.

Ndërthurja ndërlëndore shprehet si më poshtë:

Njohuritë që merren në gjuhën spanjolle dhe në *matematikë* ndërthuren kur përdoren shifrat, numrat dhe veprimet matematikore në interpretimin e disa të dhënave në përqindje, në diferencë, etj.

Njohuritë që merren në gjuhën spanjolle dhe në shkencat natyrore, p.sh: në *biologji, kimi, fizikë* reflektohet në trajtimin e temave rreth funksionit të trupit të njeriut, të reaksioneve kimike, si dhe të zbatimit të ligjeve të fizikës.

Në lëndën e TIK-ut, nxënës/i,-ja aftësohet të përdorë internetin, e-mailin, programe të ndryshme që e ndihmon atë të eksplorojë të rejtat mbi botën që ai/ajo studion, si dhe vendos komunikim me bashkëmoshatarët e tij/saj.

Njohuritë që ai/ajo merr nëpërmjet artit dhe kulturës spanjolle shprehjen e tyre në aktivitetin dhe kontributin e personaliteteve në fushën e sportit, muzikës, modës dhe pikturës.

Me *shkencat sociale* janë të lidhura tema si: marrëdhëniet familiare, marrëdhëniet në shkollë, marrëdhëniet në komunitet të cilat vihen në zbatim përmes projekteve ndërkurikulare mbi ndihmën ndaj të varfërve, të moshuarve dhe personave me aftësi të kufizuara.

Bashkërendimi ndërlëndor në programin e klasës 11-të mundëson realizimin e synimeve dhe objektivave të përgjithshme të programit për:

Edukimin intelektual. Përmes ndërthurjes së njohurive të ndryshme nxënësit arrijnë të krahasojnë, kundërshtojnë, dallojnë dhe hamendësojnë, duke rritur cilësinë e nxënies.

Edukimi mjedisor. Ndotja, mbrojtja e ambientit janë tema që shoqërohen me fjalor e struktura gjuhësore të thjeshta, të cilat trajtohen jo si një qëllim më vete, por në një kontekst kuptimplotë dhe edukativ.

Edukimi kulturor dhe etik. Përmes lëndëve histori dhe gjeografi, nxënësit fitojnë njohuri, mbi vendet spanjishtfolëse. Këto njohuri bazë ndërthuren me dijet mbi kulturën e këtyre vendeve, zakonet e doket e tyre, mënyrën e jetesës etj. Shtuar këtu edhe shprehitë etike të këtyre popujve. Nxënësit mësohen të ndërveprojnë në situata të ndryshme me

sjellje etike të përshtatshme, që trajtohen përmes funksioneve gjuhësore të thjeshta si: të kërkojnë falje, sqarime, të pyesin etj.

Edukimi për të drejtat e njeriut. Njohja e kulturave të vendeve spanjishtfolëse trajtohet ngushtë me temat e barazisë sociale e gjinore.

Atdhedashurinë. Njohja me historinë, personalitetet dhe kulturën e vendeve spanjishtfolëse i jep mundësi nxënësit/es të bëjë dallimin dhe të nxjerrë anët e përbashkëta duke e ndërgjegjësuar atë për identitetin kombëtar dhe kulturor.

6. KËRKESAT PËR ZBATIMIN E PROGRAMIT

Programi i klasës së 11-të për nivelin fillestar është një dokument zyrtar, dhe si i tillë ai është i detyrueshëm për t'u zbatuar nga të gjithë përdoruesit e tij (mësues, nxënës, drejtues të arsimit në shkollat e arsimit të mesëm, inspektorë të gjuhës spanjolle në drejtoritë arsimore të qytetit e të qarkut).

Meqënëse programi i gjuhës spanjolle për klasën e 11-të lidhet në mënyrë organike me programet e lëndëve të tjera, përdoruesve u duhet të njohin jo vetëm standadat e fushave të tjera të të nxënësve, por edhe programet lëndore të të njëjtit vit.

Programi i gjuhës spanjolle zbatohet nepermjet hartimit individual të planeve vjetore, semestrale dhe ditore ku mësuesi/ja ka liri veprimi në përputhje me nevojat e nxënësit/es dhe në përputhje me kërkesat e Kuadrit Evropian për Gjuhët.

A. Objektivat

Objektivat e parashtruara në programine gjuhës spanjolle për klasën e 11-të janë të detyrueshme për t'u realizuar nga mësuesit dhe duhen përvetësuar nga nxënësi/ja. Kjo do të thotë se të gjithë nxënësve duhet t'u jepet mundësia që të nxënë ç'ka përshkruhet tek objektivat. Objektivat janë të detyruara të zbatohen sipas shkallës së vështirësisë. Realizimi i objektivave në tema, kapituj e njësi mësimore dhe renditja e tyre është zgjedhje e lirë e zbatuesit të programit.

Meqënëse niveli i nxënësve brenda klasës është i detyrueshëm, atëherë mësuesi/ja ka nevojë të bëjë punë të diferencuar me nxënësit e tij/e saj. Kjo kërkon që përveç përcaktimit të objektivave të përgjithshëm të arritjeve, të përcaktojë objektivat për nxënësit e nivelit të ulët, të nivelit mesatar dhe të lartë.

B. Orët mësimore

Gjuha spanjolle për klasën e 11-të për nivelin fillestar zhvillohet me 3 orë mësimore në javë dhe shpërndarja e orëve të planifikuara sipas linjave dhe nënlinjave që vijjnë njëra pas tjetrës. Përdoruesit e programit duhet të respektojnë sasinë e orëve vjetore të lëndës së gjuhës spanjolle, mbasi sasia e orëve rekomandohet sipas linjave dhe nënlinjave. Por, kjo nuk do të thotë se mësimdhënia e nxënia do të zhvillohet në këtë renditje gjatë gjithë vitit shkollor. Ata janë të lirë të ndryshojnë me 10% (shtesë ose pakësim) orët e rekomanduara për secilën linjë. Kjo do të thotë se kur mësues/i, -ja ndeshet me vështirësi të caktuara në përmbushjen e objektivave të kapitullit ai/ajo ngadalëson hapin. Por ai/ajo mund të ecë më shpejt në realizimin e objektivave, kur vë re

se nxënës/it,-et provojnë me shkrim apo me gojë një përvetësim të kënaqshëm në gjuhën spanjolle.

Afërsisht **70%** e orëve mësimore të përgjithshme në programin e gjuhës spanjolle për klasën e 11^{të} për nivelin fillestar përdoret për shtjellimin e njohurive të reja lëndore, dhe **30%** e tyre përdoren për përpunimin e njohurive (gjatë vitit dhe në fund të vitit shkollor).

Shpërndarja e orëve mësimore (36 javë × 3 orë = 108 orë vjetore)

Gjuha spanjolle për klasën e 11-të për nivelin fillestar zhvillohet me 3 orë mësimore në javë (36 javë x 3 orë = 108 orë vjetore).

Gjatë shtjellimit linear të lëndës në tekst (në kapituj e njësi mësimore) linjat dhe nënlinjat ndërthuren me njëra tjetrën. Mësuesi është i lirë të bëjë kombinimin e tyre brenda një kapitulli ose një njësie mësimore, pavarësisht renditjes të shpërndarjes së orëve për sa vijon:

Komunikimi dhe formimi kulturor zë 57 orë, të cilat ndahen sipas nënlinjave që i përgjigjen 32 orë mësimore për *Kulturën dhe komunikimin* (nga të cilat 70% e tyre që përbëjnë 23 orë do të jenë për trajtimin e lëndës së re, ndërsa 30% e tyre që përbëjnë 9 orë do të shërbejnë për përpunimin e njohurive: me përpunim do të kuptojmë p.sh., përforcimin e informacionit të marrë në temat përkatëse apo ushtrime për mendimin kritik rreth këtij informacioni) dhe 25 orë për *Aktet dhe funksionet e komunikimit* (nga të cilat 70% e tyre që përbëjnë 18 orë mësimore që shërbejnë për njohuritë e reja, ndërsa 30% e tyre d.m.th. 7 orë mësimore do të përdoren për përpunimin e njohurive. Në këtë linjë mësuesi bën përpunim njohurish për integrimin tërësor të lëndës d.m.th. ai jep detyra komplekse ku pasqyrohen njohuritë e përftuara sipas linjave dhe nënlinjave në një kapitull.)

Formimi gjuhësor zë 40 orë. Janë kryesisht orë në të cilat mësuesi shtjellon në bashkëveprim me nxënësit njohuri gramatikore dhe ushtrime gjuhësore gramatikore e leksikore (nga të cilat 70% e tyre që përbëjnë 35 orë mësimore për trajtimin e strukturave të reja, ndërsa 30% e tyre që përbëjnë 5 orë do të shërbejnë për rimarjen, përpunimin dhe përforcimin e tyre).

Orët e lira përbëjnë 10% të orëve totale ose 11 orë. Orët e lira shërbejnë për t'i lënë hapsira të nevojshme iniciatives dhe krijimtarisë së shkollës për të përmbushur sa më mirë nevojat dhe interesat e nxënësit

Përpunimi i njohurive

Përpunimi i njohurive përmban:

- Përsëritjen brenda një kapitulli (konceptet themelore);
- Testimin e njohurive bazë;
- Integrimin e njohurive të reja të një kapitulli me njohuritë e kapitujve pararendës;
- Integrimin e njohurive të reja me njohuritë e lëndëve të tjera (edhe pse ky integrim do të përshkojë zhvillimin e çdo ore mësimi, gjatë përpunimit i duhet kushtuar kohë e veçantë);
- Përsëritjen vjetore (pavarësisht nga ndarja në linja e nënlinja ose në kapituj, lënda duhet parë si një e tërë);

- Testimin vjetor (nuk është i detyruar).

Në orët mësimore, që i përkasin përpunimit të njohurive dhe aftësive, mësues/i,-ja zhvillon edhe tema me nismën e tij ose me kërkesën e vetë nxënësve. Këto tema mund të pikënisen nga ngjarje aktuale ose thjesht nga kureshtja e nxënësve.

Gjatë përpunimit të njohurive duhet t'i kushtohet vëmendje dhe kohë e posaçme kultivimit të:

- Aftësive të përgjithshme, si p.sh., të komunikimit, të menaxhimit të informacionit, të zgjidhjeve problemore, të të menduarit kritik dhe krijues;
- Aftësive të posaçme lëndore si p.sh të dëgjuarit, të lexuarit, të folurit, të shruarit;
- Formimit të qëndrimeve, si p.sh. qëndrimi etiko-social edhe gjatë punës në grupe të vogla nxënës/ish,-esh.

Gjatë përpunimit të njohurive nxënësve duhet t'u jepet mundësia të punojnë detyra tematike nga jeta e përditëshme, projekte kurrikulare, etj.

Rishqyrtimi vjetor, i cili bën pjesë në përpunimin e lëndës, pikësynon të nxjerrë në pah dhe të përforcojë konceptet dhe metodat e kësaj lënde.

Programi i klasës së 11-të për nivelin fillestar orienton gjithë procesin e mësimdhënies e të nxënies së gjuhës spanjolle në nivelin A1

Metoda dhe strategji të mësimdhënies/ nxënies

Mësuesi/ja është i lirë të përdorë një larmi metodash e strategjish të mësimdhënies/ nxënies për t'ja përshtatur nevojave të nxënësve në klasa të ndryshme. Ai i kombinon këto metoda gjatë procesit mësimor dhe i përshtat ato në bazë të zhvillimit në rritje të kompetencave gjuhësore dhe të zhvillimit të pavarësisë së nxënësit në vijshmëri të këtij procesi.

Mësimdhënia ka në qendër të saj metodën komunikative, metoda me bazë detyrën, metoda funksionale dhe ajo e situatave sa më afër jetës reale etj. Zhvillimi dhe përvetësimi i këtyre metodave gjatë mësimdhënies/nxënies i bëjnë nxënësit të aftë të shprehën me shkrim dhe me gojë ndërmjet njëri tjetrit dhe shokëve e shoqeve të tyre në vendet spanjishtfolëse. Këto metoda realizohen nëpërmjet strategjive dhe teknikave të ndryshme sipas aftësive gjuhësore (dëgjimi, të folurit, të lexuarit, të shkruarit) si:

Të dëgjuarit

Për të zhvilluar aftësinë e të dëgjuarit nxënësi ushtrohet të ndjekë këto strategji:

- Të mbajë shënime gjatë dëgjimit.
- Të klasifikojë çështjet që dëgjon.
- Të përqendrohet e të zbulojë detaje të thjeshta.
- Të hamendësojë çfarë flitet në magnetofon.
- Të bëjë lidhje mes asaj që dëgjon dhe materialit visual.
- Të dëgjojë një tregim, këngë, etj, disa herë për të kuptuar idenë kryesore duke u përqëndruar në fjalët që njeh.
- Të përqendrohet tek kërkesa e dëgjimit.
- Të vërë qëllime dhe objektiva për zhvillimin e aftësisë së dëgjimit.

Të folurit

Për të zhvilluar aftësinë e të folurit nxënësi ushtrohet të ndjekë këto strategji:

- T'i kërkojë folësit të përsërisë çfarë tha, në rast moskuptimi.
- Të kërkojë ndihmën e bashkëfolësit kur nuk di kuptimin e ndonjë fjale apo shprehjeje..
- Të përdorë shprehje si: Mm, Olla, dhe pauza, gjeste etj., me qëllim që të fitojë kohë në gjetjen e fjalës së duhur.
- Të përsërisë një pjesë të asaj çka thotë bashkëfolësi për t'u siguruar për kuptimin e mesazhit që përcillet.
- Të pyesë bashkëbiseduesin për të bërë të qartë atë që është thënë.
- Të bëjë bisedë të ndërsjelltë me bashkëbiseduesin.

Të lexuarit

Për të zhvilluar aftësinë e të lexuarit nxënësi ushtrohet të ndjekë këto strategji:

- Të kërkojë të dhëna që e ndihmojnë për të parashikuar përmbajtjen e tekstit si: figura, titulli i mësimit etj.
- Të lexojë tekstin për herë të dytë që të hamendësojë kuptimin e fjalëve të panjohura.
- Të lexojë pyetjet rreth tekstit dhe të mendojë për përgjigjet e mundshme.
- Të gjejë përgjigjet e pyetjeve në tekst, duke ju rikthyer disa herë leximit.
- Të lexojë tekstin dhe të nxjerrë kuptimin kryesor.

Të shkruarit

Për të zhvilluar aftësinë e të shkruarit nxënësi ushtrohet të ndjekë këto strategji:

- Të mbajë shënime për informacionin që i duhet të përfshijë në detyrën e caktuar.
- Të planifikojë paragrafët duke shkruar idenë kryesore të secilit paragraf.
- Të plotësojë paragrafët me informacion mbështetës si: shembuj, sqarime etj.
- Të kontrollojë lidhjen llogjike të paragrafëve, duke përdorur lidhëzat përkatëse.
- Të këmbëjë punën e tij më atë të shokut.

Parime për zbatimin e programit

Zbatimi i programit mbështetet në parimet e mëposhtme:

Vendosjen e nxënësit/es në qendër të vëmendjes.

Programi merr parasysh nxënësin, njohuritë e tij, aftësitë e grup-moshës, interesat, talentin dhe përvojat vetjake. Kjo reflektohet së pari, në përzgjedhjen e temave që trajtohen, së dyti në përdorimin e strategjive që e nxisin nxënësin të veprojë me gjuhën së treti, në përfshirjen e tij në vlerësimin dhe vetvlerësimin e dijeve të përfuara.

Krijimin e mjedisit të të nxënësit.

Krijimi i një mjedisi shkollor fizik, emocional, sfidues dhe jofrenues për procesin mësimor, ku nxënësi ndjehet i sigurt, mundëson një mësimdhënie dhe nxënie që plotëson ndjeshëm nevojat dhe objektivat e përcaktuara më parë.

Organizimin e klasës.

Mësuesi përdor mënyra të ndryshme të organizimit të klasës që krijojnë e ruajnë një mjedis mbështetës dhe rrisin motivimin e nxënësve. Organizimi i mësimin mundëson punën në grupe dhe nxit lirishtësinë e nxënësve. Atyre u krijohen mundësi apo lehtësi për të eksploruar në gjuhë, për të eksperimentuar në të, për ta përdorur atë në përputhje me nevojat e tyre. Atmosfera e klasës është mbështetëse dhe respekt për përgjigjen e nxënësit si nga mësuesi, ashtu edhe nga nxënësit e tjerë. Nxënësi ndërkohë mëson edhe nga shokët e tij. Herë pas here nxënësi punon në mënyrë të pavarur, duke menduar vetë për zgjidhjen e një problemi.

Të mësuarin bashkëveprues

Nxënësit gjatë orëve të gjuhës së huaj shpesh nxiten të punojnë së bashku. Detyrat e përbashkëta u sigurojnë nxënësve më shumë kohë për të folur me njëri-tjetrin, ndihmojnë të folurit e rrjedhshëm dhe zhvillojnë shkathtësi sociale. Njëherazi edhe shkalla e zotërimit të gjuhës rritet. Puna në grupe ndihmon gjithashtu në shoqërimin e nxënësve, i bën ata bashkëveprues me njëri-tjetrin dhe me mësuesit, nxit tolerancën ndaj mendimit të tjetrit, si dhe ndikon në përdorimin e formave demokratike për të ndarë përgjegjësitë dhe punën.

Përdorimin e gjuhës në klasë.

Gjuha spanjolle është mbizotëruese gjatë orës së mësimin. Mësuesi që është nxitësi dhe mbështetësi kryesor i përdorimit të gjuhës spanjolle në klasë, minimizon në maksimum përdorimin e gjuhës amtare.

Të mësuarin e gramatikës.

Nevojat e veçanta për komunikim mbështeten në gramatikën komunikuese. Nxënësit mësojnë gramatikën në shërbim të komunikimit. Në këtë nivel jepet një sasi e vogël rregullash gramatikore për t'u mësuar, gjithmonë në mënyrë të tillë që nxënësit të mund të përdorin format gramatikore për qëllime komunikimi. Gramatika jepet dhe

mësohet në mënyrë induktive nëpërmjet materialeve autentike. Nxënësit, gjatë të gjithë procesit të nxënies, ekspozohen ndaj dukurive të reja gramatikore.

Qortimin e gabimeve.

Gabimet duhet të qortohen, por kjo në kohën dhe vendin e duhur. Vërejtjet, këshillat dhe qortimet e mësuesit, të shokëve ose dhe të vetë nxënësit ndihmojnë për të nxitur vetëbesimin dhe vërtetërespektin. Qortimi pa kriter mund të çojë në frenimin e nisiativës, heqjen e dëshirës për të folur, demotivimin, madje mund të rrezikojë edhe ecurinë e mëtejshme të mësimit. Mësuesi ndërhyr me takt, dhe, duke përdorur forma të larmishme qorton më shpesh kur nxënës/it-et praktikojnë strukturat gramatikore dhe më rrallë kur nxënësit janë duke punuar në grup, kur janë duke debatuar apo duke diskutuar për tema të ndryshme.

Puna e diferencuar me nxënësit.

Me qëllim që metodat e mësimdhënies dhe të nxënies dhe parimet e strategjitë mbi të cilat realizohen këto metoda të kenë arritje sipas standardeve të përcaktuara, mësuesi planifikon punën e diferencuar me nxënësit.

Duhet të pranojmë se niveli i formimit të aftësive të nxënësve që i nënshtrohen programit të gjuhës spanjolle të klasës 11-të nuk është i njëjtë për të gjithë nxënësit. Arritja e rezultateve të kërkuara nga programi për të gjithë nxënësit kërkon që mësuesi të marrë para sysh nivelet e ndryshme që ekzistojnë në klasë. Kjo gjë ndodh për arsye objektive ose subjektive. Prandaj, mësuesi planifikon punën e tij të diferencuar lidhur me metodat e mësimdhënies, me ecurinë e nxënësve gjatë gjithë procesit mësimor, si dhe me format e ndryshme të vlerësimit.

Mësuesi njihet mirë që në fillim me përbërjen e klasës së tij dhe me problemet që kanë nxënësit. Mësuesit kanë të bëjnë me adoleshentë dhe, për këtë arsye, ata ndeshen edhe me shumë probleme të moshës së tyre, si: temperament impulsiv, të ashpër në komunikim, ndonjëherë agresiv, dorëzim para një detyre të dhënë etj.

Me qëllim që t'i tërheqë të gjithë nxënësit në mësim, mësuesi duhet të përdorë disa *teknika*, si:

- të ketë vullnetin dhe dëshirën për t'i dëgjuar dhe për t'u dhënë përgjigje nxënësve;
- të ndjekë klasën në çdo hap, brenda dhe jashtë saj;
- të ndajë përgjegjësitë atje dhe atëherë kur duhet, për çështje vendimmarrjeje, detyra shtëpie apo klase, detyra me shkrim etj.;
- të japë vazhdimisht përshkrime të punës së nxënësve;
- të kërkojë prej tyre vlerësime të punës së tij, me qëllim që të reflektojë ndaj dobësive.

Nxënësit kanë nevojë për një siguri profesionale dhe njerëzore në klasë, prandaj mësuesi përdor metoda të larmishme dhe gjithëpërfshirëse demokratike, duke siguruar një mjedis të rregullt brenda normave dhe rregullave të shkollës.

7. VLERËSIMI

Vlerësimi i nxënës/it,-es përshkon gjithë procesin mësimor dhe shërben për përmirësimin e këtij procesi. Vlerësimi i nxënës/it,-es nuk ka për qëllim të vetëm vendosjen e notës dhe as nuk përfundon me vendosjen e saj.

Vlerësimi mbështetet tërësisht në objektivat e programit lëndor dhe mësuesi nuk ka të drejtë të vlerësojë nxënësit për ata objektiva të arritjes që nuk përshkruhen në program.

Objektiv i vlerësimit nuk janë vetëm njohuritë dhe aftësitë, por edhe qëndrimet e nxënësve, si qëndrimet etiko-sociale, në përgjithësi dhe ato të bashkëpunimit me të tjerët, në veçanti. Vlerësimi i nxënës/it,-es duhet të jetë sa më objektiv dhe i matshëm. Asgjë nuk është më nxitës sesa suksesi i arritur duke u përballur me gjendjen reale në të cilën ndodhet një nxënës/e.

Mësues/i,-ja monitoron dhe vlerëson detyrat, duke përcaktuar objektiva të qartë.

Mësuesi përdor vetë dhe ndihmon edhe nxënësit që të përdorin një larmi mënyrash vlerësimi.

Vlerësimi mund të organizohet në disa forma:

Vlerësimi i dijeve (ose i niveleve), ku përfshihet vlerësimi i objektivave specifike. Ky vlerësim ka lidhje me atë çka është mësuar gjatë një jave, muaji ose semestri, pra me punën që është bërë me tekstin dhe programin. Vlerësimi i dijes është i bazuar në orën e mësimit. Kështu ai i përgjigjet një vështrimi të brendshëm.

Vlerësimi i kapaciteteve (ose i zbatimit të aftësive ose i performancës), që është vlerësimi i asaj çka nxënësit mund të bëjnë ose dinë në raport me zbatimin e saj në jetën e përditshme. Ky lloj vlerësimi është pozitiv për faktin se është më afër përvojës së nxënës/it,-es dhe i lejon secilit të pozicionohet aty ku e meriton, pasi rezultatet janë më se të dukshme.

Vlerësimi mund të bëhet individual ose në grup, në klasë ose jashtë saj. Nxënës/i,-ja vlerësohet me notë, ndërsa demonstroi arritjet e tij/saj me gojë, me shkrim, ose nëpërmjet veprimtarish e produktesh të tjera, si: vallëzon, eksperimenton, prodhon një maket etj.

Vlerësimi me shkrim dhe me gojë klasifikohet në:

Vlerësim formues, me anë të të cilit merret informacion rreth asaj që është arritur nga nxënës/i,-ja në formimin e tij/saj gjuhësor, në përputhje me objektivat e caktuar.

Vlerësim diagnostikues, i cili bëhet në mënyrë të vazhdueshme, për të marrë informacion rreth përgatitjes ditore dhe përvetësimit të materialit gjuhësor të dhënë më parë. Ai, gjithashtu, jep informacion për efektivitetin e të nxënësit dhe ndihmon në ecurinë e mëtejshme të mësimdhënies/nxënies.

Vlerësim i planifikuar, mbi bazën e realizimit të objektivave të nënlinjave, pra në bazë kapitulli. Ky vlerësim bëhet me notë dhe realizohet në fund të çdo mësimi përsëritës.

Vlerësim motivues, i cili ndihmon për të nxitur dëshirën e nxënës/it,-es për mësimin e gjuhës spanjolle. Ky vlerësim është i vazhdueshëm dhe gjatë gjithë procesit mësimor.

Vlerësim përfundimtar, që është vlerësim me notë e që finalizon arritjet e objektivave të linjave dhe të nënlinjave për këtë grup-moshë.

Vlerësimi me notë , i grupit në tërësi dhe të secilit nxënës në veçanti.

Mësuesi nuk e ka të detyrueshëm vlerësimin me notë të nxënësve dhe vendosjen e notave në regjistër për secilën orë mësimore. Si rregull, nxënësit dhe mësuesit duhet të bashkëbisedojnë lirshëm, si partnerë, rreth përvetësimit të njohurive të fituara nga orët e kaluara dhe rreth mirëkryerjes së detyrave jashtë klase.

Herë pas here mësuesi duhet të vlerësojë me notë, duke ua bërë të qartë nxënësve që në fillim qëllimin e vlerësimit dhe kriteret e tij.

Vlerësimi me shkrim shërben për aftësimin në komunikimin me shkrim dhe mund të realizohet jo vetëm me laps e letër, por edhe në rrugë elektronike.

Mësuesi vlerëson nxënës/in,-en me notë për parashtrimet me shkrim në provimet periodike me shkrim dhe në prezantimet me shkrim të punimeve të tij/saj, të realizuara vetë ose në grup.

Mësuesi planifikon provime periodike me shkrim për blloqe të gjera orësh mësimore, që përbëhen nga një a disa kapituj, të cilët i bashkojnë objektiva të ndërlidhur të të nxënësve. Në përshtatje me qëllimin e vlerësimit me shkrim, mësuesi përdor lloje të ndryshme testesh, që nga minitestet pakminutëshe për një objektiv të veçantë të të nxënësve, deri tek ato një orëshe; teste me alternativë ose zhvillim, detyra tematike, projekte kurikulare etj.

Një formë e parashtrimit me shkrim nga nxënësit është dhe provimi përfundimtar.

Vetëvlerësimi

Vetëvlerësimi është një tjetër element i rëndësishëm i vlerësimit në mësimin e gjuhës spanjolle, ku secili jep gjykimin për zotësinë e vet. Vetëvlerësimi është një plotësues i domosdoshëm i vlerësimit nga mësuesi dhe nga provimet. Vetëvlerësimi ka efekt kur ai u referohet normave dhe kapacitetit që korniza e gjuhëve parashtron për grup-moshën e tyre dhe kur ky vlerësim është i lidhur me një përvojë të veçantë, që mund të jetë ajo e kalimit të testeve. Vënia e synimeve të qarta në program, mundëson vetëvlerësimin e tyre në vazhdimësi.

Nxënësit vlerësojnë punën e tyre në çifte. Më pas mësues/i,-ja dhe nxënësit bëjnë komentin përfundimtar.

Nxënësit vlerësojnë punën e njëri-tjetrit në grupe, duke marrë role të ndryshme, madje dhe pa nevojën e ndihmës së mësuesit.

Nxënës/i,-ja mban shënim arritjet e tij/saj, duke përdorur edhe gjuhën amtare.

Mësuesi bisedon me nxënësin individualisht dhe i tregon arritjet.

Interesi më i madh i vetëvlerësimit qëndron në faktin se ai është faktor motivimi dhe ndërgjegjësimi: ai i ndihmon nxënësit të njohin pikat e tyre të forta dhe të dobëta dhe kështu të organizojnë më mirë të nxënësve të tyre. Nga vetëvlerësimi përfiton si nxënës/i,-ja, ashtu edhe mësuesi.